

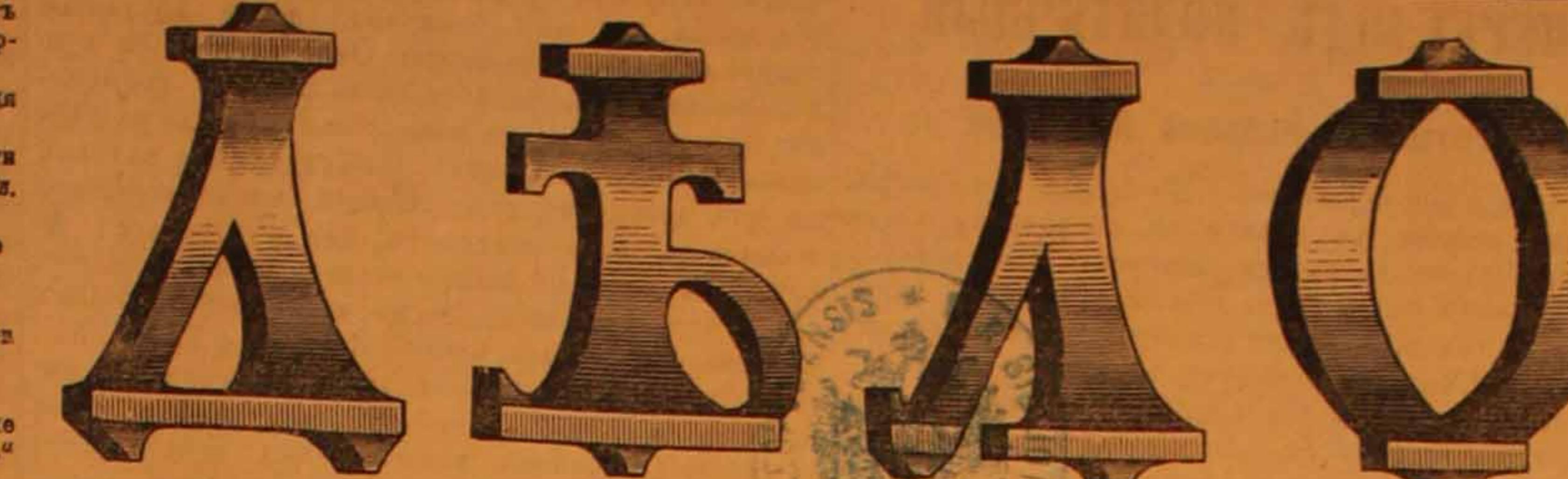
Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ рускихъ святъ о 4-5й год. попол. Альтер. податокъ „Библиотека наизнам. поштестъ“ выходитъ по 2 печат. арку кожного 15-го и походжого для кожного мѣсяця.
Редакція, администрація и вилюпдіція поль. Ч. 44 улица Галицка.
Всѣ листы, посылки и рекламаціи наложити пересыпать подъ адресомъ: редакція и администрація „Дѣло“ Ч. 44 ул. Галицка.
Рукописи не возвращаются только на попереднє виставе.
Послідовное число стоять 12 кр. а. в.
Оголошення принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣдь однозначно початкемъ.

Рекламація не почтаний зобій бѣдь порта.
Предплату належить пересыпать франко (найлучше початкемъ пересыпать) до: Администрація часописа „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44.

Проектъ ликвидаційный „комітетъ обувателск-ого“ а краковска „Reform“.

Що „Gazeta Narodowa“ и „Dziennik Polski“ не можуть натѣшитись звѣстнымъ проектомъ ликвидаційнимъ „комітетъ обувателск-ого“ — нема чому и дивуватись: се вже, звѣстно, спбльна вдача всякого рода локацій, що они готовї кланятись до землї кожному, кто толькоже не скупий на „тринкельды“. Мы и не дивуемся тому, що краковський „Czas“ спбльва на ту саму імоту, — бо якъ пише вѣденський „Parlamentar“ въ ч. 10, — краковське „Товариство взаимныхъ узбезпеченій“ занепокоєне „кракомъ“ банку рустикального для того, що оно має у себе спору з орцю листовъ довжніхъ того-жъ банку приватнихъ въ заставѣ al pari, — а якъ мы вачуємо въ іншої сторони, такожъ и деякій ясне-вельможній протекторы „Czas-у“ ревидуючи свои „вертгаймовки“ довѣдалися на свою нещастіе, що и до нихъ немало тихъ листовъ довжніхъ приблукалося. Якъ звѣстно, побожний „Czas“ молится вправдѣ щоденно о спасеніе душъ всѣхъ правовѣрныхъ христіянъ, але деходить о „марності міра сего“ — тамъ бѣдь цѣлымъ своимъ разомъ ликує спбльнимъ хоромъ съ „Gazetой Narodow-ою“ та „Dziem. Polsk-имъ“.

Але намъ вже трохи дивнѣйше, що въ тій хороший компанії вдѣбуємо такожъ краковську „Reform-у“, которая уходить за органъ польской демократії и котрої душою п. Тадей Романовичъ ін спрѣ Гамбета будущої Польщѣ. Вправдѣ мы нѣкоги не мали високого понятія о демократії галицко-польской демократії, анѣ о гамбетності галицко-польскихъ Гамбетиковъ, але мы таки не думали, що органъ п. Романовича забуде вже такъ зовѣтъ, по котрой сторонѣ въ справѣ банку рустикального стояти кожному честному чоловѣкови. Отже-жъ видко, що и галицко-польско-демократична логика не такъ то зовѣтъ недоступна для певного рода аргументовъ, якъ-бы то якій наївнѣй душѣ могло вдаватися.

Святкованье памяти Т. Шевченка въ вѣденьской „Сѣчи“.

Письмо зъ Вѣдни.

„Ідеи на штики (багнеты) не улавливается сѧ“. Отсѣ вѣрне слово, що сталося нынѣ отрадою россійской интелигенції, по всѣ вѣки має свою силу. Слово „правды и науки“ громко высказыване во имя людскости и справедливости, хочь хвилево може бути приглушенымъ бѣдь насилия и физичной переваги, — „не вмр, не поляже.“ Оно жіє, и жити буде поки людске племя на свѣтѣ, оно живе и мовъ той плынѣ, що въ губку всяка, всяка чимъ разъ то глубше мѣжъ людей, будить въ нихъ думку, електризує до дѣла! Культура, почувте людского достоинства, почувте справедливості и чимъ разъ ширшай маєтъ круги. И смѣшнѣмъ и недорѣчнѣмъ окаується опоръ той великанської жизненности и силѣ слова „правды и науки“! Кто не йде напередъ съ наукою, кто не хоче правды на свѣтѣ, того свѣтъ роздавить, той великанський свѣтъ, що отгучує вже нынѣ свою могучу силу, которую ваймає бѣдь слова „правды и науки“. Нѣчимъ писанѣ установи и указы, нѣчимъ мечь и насилие противъ могучої идеї, що выраже жи-вый интересъ міліоновъ!

И твое слово, вѣщій нашъ Тарасе, не загибає мѣжъ нами. Оно будить спячого „меншого брата“ и той спячій велить чимъ разъ лучше починає розумѣти твой заповѣтъ, чимъ

разъ дужже починає страсати вѣдвалинами неправды, темноты и грубого насилия.

Двадцять три роки почиває твое тѣло въ могилѣ, уста твої нѣмій, очи замкненій і рука бесильна. Але слово твое не вмирає; але голова твій широко розлягався поясюю, а во имя твоїхъ великої думки стає до бою цѣлій живий, великий, пригнєтений народъ, щобъ добути себѣ правду и волю!

Але не лишь въ своїмъ народѣ Тарасова кобза таке велике и спасеніе робить дѣло. Его пїснѣ, его думки стають знакомими и другимъ народамъ, будуть въ нихъ побивъ для его генія и спонукують ихъ привадумуватися надъ глубокимъ значеньемъ его ідей гуманнихъ і підъ прaporомъ, нимъ піднесеніемъ, станути побѣдъ Тарасового народу! Въ першій линії суть се наші брати Славяне. Они часто заманеній фальшивымъ блескомъ, одурени уданою а самолюбною приязною тихъ, що нынѣ сильнѣ а потребують ихъ лишь на те, щобъ ихъ такъ само пригнести, якъ пригнєтають себѣ і другій народы, — они теперь отчинають очи и чимъ разъ лѣпше відзнають, по чѣй сторонѣ права!

И отлично сповнило свою задачу товариство „Сѣч“ той представитель руского народа у Вѣдни. Згорнувшись для отдана чести свою му геніяльному постови всѣхъ венляківъ, мешкаючихъ у Вѣдни, и братовъ Славянъ, оно имъ ясно опредѣлило свои думки и свое народне становище и викликало въ нихъ при-

знанье, одушевленье и згоду. Вечерь Тараса, который можна назвати підъ кождымъ взглядомъ вновнѣ удашися, довго остане въ памяти нашої и въ памяти Славяна! И має бѣдь велике значеніе въ нашихъ вѣденськихъ межи-славянськихъ отношеняхъ, бо ясно доказує возвортъ въ думкахъ братовъ нашихъ славянськихъ. Тымъ то спѣшу я подѣлитися съ вами и съ вашими читателями враженіями, якъ винесъ я въ того славянського свята, описуючи вънъ и точно цѣлій нашъ славній вечерь въ честь Шевченка.

Велика сала „zur Stadt Wien“ була повна гостей. Згадаємо мѣжъ іншими: посла Ив. Озаркевича зъ родиною, дра Волощака зъ Жинкою, проф. Лучаковскаго, Словенца дра Глазера, кореспондента „Kraj-у“ п. Смульского, десьмохъ лѣкарствъ Великороссіївъ зъ родинами и Серба профессора Бѣлградскаго университету, которыхъ имена менѣ не знаній. Славянська молодїжъ явилася дуже численно; презентованій були академічній товариство: сербске „Зоря“, хорватске „Zvonimir“, польске „Ognisko“, ческе „Akademicky Spolek“, словенське „Slovenia“ и словацке „Tatran“, дальше польске товариство роботницке „Zgoda“ и члененія громада студентовъ Великороссіївъ (кореннихъ).

Гостей повитавъ сердечно тов. дръ Ярославъ Окуневскій. Онъ розказавъ коротко а ядрено біографію Шевченка, підносячи его страдання за ідею, за бажанье висвободженія

Предплати на „Дѣло“ для Америкі:		для Россіи:
на пімій рокъ	12 кр.	на пімій рокъ 12 руб.
на пѣсть року	6 кр.	на пѣсть року 6 руб.
на четверт року	3 кр.	на четверт року 3 руб.
за дол. „Бібліотеки“:	за дол. „Бібліотеки“:	
на пімій рокъ	16 кр.	на пімій рокъ 16 руб.
на пѣсть року	8 кр.	на пѣсть року 8 руб.
на четверт року	4 кр.	на четверт року 4 руб.
за саму додатокъ:	за саму додатокъ:	
на пімій рокъ	5 кр.	на пімій рокъ 5 руб.
на пѣсть року	7-80 кр.	на пѣсть року 7-80 руб.
на четверт року	3-75 кр.	на четверт року 3-75 руб.
за дол. „Бібліотеки“:	за дол. „Бібліотеки“:	
на пімій рокъ	19 кр.	на пімій рокъ 6 кр.

Для Австрії, звѣдно Россіи:

на пімій рокъ 15 кр.

на пѣсть року 7-80 кр.

на четверт року 3-75 кр.

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ 1-25

за саму додатокъ:

на пімій рокъ

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

року нѣчо не вкладають. Въ цифрахъ пред-
ставляется тая рѣчь ось якъ:

Есть до асекурація:

			премія по 50
			вартість всіхъ отъ ста
Церкв. матер.	1175 по 3000 зр.	.	3,525.000 17.625
Церкв. дочер.	785 по 2000 зр.	.	1,570.000 7.850
Будын. парох.	872 по 2000 зр.	.	1,744.000 8.720
Будын. капел.	810 по 1000 зр.	.	310.000 1 550
Будын. сотрудник.	120 по 500 зр.	.	60.000 300
			<hr/>
	Разомъ	.	7,209.000 36 045

Премія отже по 50 кр. бть ста принесла-бы першого року 36.045 зр., котрй то грошъ вѣбраний можна-бы улокувати въ якомъ певномъ товариствѣ на conto corrente.

Не маючи подъ руками дать, не знаю,
колько церквей и будынковъ парохіяльныхъ
нищить рѣчно огонь; однакожъ тою квотою
покрылось-бы 18 будынковъ по 2.000 зр., —
что думаю жадного року не лучася.

Отъ всѣхъ будынковъ и церкви черезъ громады заасекурованыхъ премія 50 кр. отъ ста зложена въ першомъ роцѣ въ высокости, якъ выше сказано, 36.045 вр., має становити квоту, котра має бути все въ готовцѣ. Если бъ якого року по выплатеню шкодъ огневыхъ зстало въ той сумы певна квота въ готовцѣ, то слѣдующого року складаютъ громады только таку частъ, якои треба до доповненя, щобы знову капиталъ 36.045 вр. бувъ въ цѣлости. Только въ рокахъ нещасливыхъ, де огонь бôльше будынковъ нищить, мусъла-бъ тая премія бути подвышеною; але се майже нѣколи не лукасся, а и въ такомъ случаю все менше громаду стояло-бы, якъ постояннїй рôчнїй премїи въ ившихъ заведеняхъ асекураційныхъ.

Що до стягання тыхъ преміи, то найлучше було-бъ пов'єрити тов настоятелямъ деканатовъ; при визитахъ деканальнихъ они грошъ стягали-бъ и консисторіи отсылали; бо хотій Выдѣлъ краевый наказавъ громадамъ всеъ будынки асекурувати, зъ чого выплыває, що вѣлько преміи отъ тыхъ-же до бюджету громадского вкладати, то однакожь онъ буде, вдаєсь, противный, щоби тіи грошъ приватному товариству доручати. А що веденье рахунковъ, выставленье квитовъ громадамъ и удержаніе евиденціи, потребує богаю заходу, можна сказати особного урядника, — то думаю, що за вивагородю 1%, отъ премій мôгъ бы котрий священикъ у св. Георгія той урядъ на себе приняти.

Тымъ способомъ въ житье впроваджена
асекурація, не выходячи на жадну спекуляцію
и не маючи коштовної адміністрації, була-бъ
найдешевшою въ свѣтѣ и мала-бы для народа
и такъ вже податками и іншими датками об-
тяженого тую користь, що толькo необхodимїй
грошъ на тое дававъ-бы и той грoшъ ишовъ-
бы толькo для нeщаcливыхъ, а не въ кишенѣ
чужихъ людей спекулянтovъ.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНИЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ ради державнои.) По беоѣдѣ дра Грегра, котромъ змѣстъ мы подали въ послѣднѣмъ числѣ "Дѣла", приняла палата замкненіе генеральнопъ дебаты надъ бюджетомъ. Послы зъ правицѣ запи-саній до голосу выбрали генеральнымъ бесѣдни-комъ дра Матуша а лѣвица назначила на гене-рального бесѣдника дра Гербота. Першій зачавъ говорити дръ Гербстъ. Онъ признае основнѣсть справоздання бюджетовои комисіи, хочъ не може затаити гдеякихъ недостачь именно при спеціяли-зованю недобору. Деякій позиціи вычеркнено зо-всѣмъ, хочъ се недасться оправдати ощадностею. Неумотивованій такожъ прелиминарѣ высшихъ до-ходовъ особливо въ рубрицѣ державныхъ жель-зиць. Три критеріи кожного бюджету: дефицитъ, довгъ державный и валюта не говорятъ въ ко-рости теперѣшнои администраціи финансовои. Бе-сѣдникъ застановляється оттакъ надъ ситуацією правицѣ и подносить, що въ роїжнихъ еи фрак-

ныхъ угорскими правительствоиъ прошло роботниківъ, до чого спонукало посла выдаленіе одного кельнера за границю. Отповѣдающи на тую интерпеляцію, застерѣгся Тисса противъ твердже-нію ингерпелянта, що правительство мало на цѣль переолѣдовати угорскихъ роботниковъ и заявляе, що якъ довго онъ буде занимати свое дотеперѣшне становище, буде поступавъ, якъ и дотеперь; бо хочь-бы и не было безпосереднаго небезпеченьства для угорской державы, то не можна небезпечнымъ индивидуамъ давати азилю. Заявленіе Тиссы, котре большоѣсть посольской палаты приняло до вѣ-домости (хочъ зъ другои стороны замѣтній були въ лавахъ скрайнои лѣвицѣ знаки невдоволеня) має о столько загальне значенье, що посля инфор-мацій европейской прасы розвинулась въ послѣд-ныхъ часахъ спольна акція всѣхъ державъ, ма-юча на цѣли придавленье анархистичныхъ агита-цій и хочъ на разъ не заключено ще нѣякого ме-жинародного договору, то фактично вспираются всѣ правительства взаимно, а послѣдне заявленіе Тиссы служить до сего доказомъ, що и угор-ске правительство есть однимъ зъ факторовъ противъ анархистичнои акціи.

ціяхъ замѣтный холодъ, коли противно сторонниц
тво либеральне не только сильнѣйше пôдъ взглѧ-
домъ внутрѣшной организаціи, але стоить та-
кожъ въ тѣсной звязи съ своими выборцями.
Гербстъ критикуе акцію выборчу болѣшои посѣ-
лости въ Моравіи и жадає утвореня въ Чехахъ
двохъ судовъ апеляційныхъ. — Генеральный бе-
сѣдникъ правицъ по с. Матушъ збивае замѣты
попередника и доказує, что цифры бюджету выка-
зуютъ поступъ на дорозѣ полѣщеня фінансовъ.
Обговорюючи экономическу дѣяльность большости
парламентарнои, звергаєся до пытания національ-
ного и подноситъ, что Чехи такъ якъ бажаютъ
рѣвныхъ правъ, отъ сего постулату нѣколи не
отступлять. Кто хоче сильной и могучой Австріи,
той мусить полагодити споръ языковый а се
може статись лишь сполученiemъ а не роздѣломъ.

На томъ закрыто засѣданье зъ дня 12 и. с.

— На томъ закрыто засѣданье зъ дня 12 н. с. марта. — Дня 13 н. с. марта закончивъ дебату генеральну пос. Клямъ Мартиницъ. Онъ доказувавъ, что зъ того деструктивного федерализму, который доказуютъ большости не ма и слѣду а централизація властей иде дальше, якъ се не повинно бы бути. — Опосля приступила палата до дебаты спеціальнои и приняла сего жъ дня позиціи: Дворъ, канцелярія кабинетова, рада державна и судъ державный. При той случайности поставивъ бувъ пос. Шенереръ внесенье, чтобы діеты посольскій знижити на 8 зр., а для пословъ проживающихъ въ Вѣдни на 4 зр.; послы же, что суть заразомъ министрами, не повинни брати нѣякихъ діетъ. Пос. Вуцетичъ жадавъ приверненя „Розог-ови“ почтового дебиту, на що заявивъ Таффе що въ виду становища сеихъ газетъ буде се неможливо. Фондъ диспозиційный приняло безъ дискусіи.

(Въ справѣ реформы угорской высшої палаты) отбулася дня 11 н. с. марта у Тиссы конференція, въ котрой президенты Сегеній Вай и много другихъ зъ угорскихъ магнатовъ приняли участіе. Конференція тревала больше якъ три години, не осягнула однакожъ приєднання опозиції для плявовъ Тиссы, позаякъ всѣ члены опозиціи рѣшилися голосувати противъ внесення правительства. Позаякъ незадовго маютъ отбутися выборы, то Тисса бажавъ помиритися съ опозицію высшої палаты и заявивъ, что проектъ закона о реформѣ высшої палаты не буде въ сїй сесіи внесеный.

(Заявление Тиссы въ справѣ анархистовъ).
Посоль на соймъ угорскій Етвешъ интерпелювавъ
передъ колькома двями президента министровъ
Тиссу въ справѣ репресивныхъ мѣръ, зарядже-
Заявленія „Presse“ могутъ однакожъ относити-
лишь до впливу правительства на дѣло пропага-
ды; бо тая газета сама мовчки признае, що з
другого боку пропаганда католицка таки ведесъ

ЗАГРАНИЦЯ.

Нѣмеччина. Князь Бисмаркъ зъ Фридрихоруге до Берлина и замавъ беоѣду въ парламентъ, въ ко свое поступованье въ справѣ непрнного Сполученными Державами поди письма, въ котрому высказуесъ поводу смерти Ляскера. Заявивш отношения съ Сполученными Держа ропрускою спадчиною, сказавъ къ длятого лишь не пріимиъ сего въ нѣмъ сказано будо, що полити покойника була дуже пожиточко чини дуже користною. Зъ сего за кн. Бисмаркъ, що представитель высказали симъ хочь зовсѣмъ може политика нѣмецкого цѣсаря и кн. хибною, а Ляскера лишь була досѣвъ отже откинути со письмо, б случаю мусѣвъ-бы бувъ выдати ный судъ о политицѣ нѣмецкого сѣдѣ кн. Бисмарка настушило цекона о забезпеченю роботниківъ чаѣ нещастя. Противъ сего зако соціялиста Фольмаръ. — Зъ Бер що угода яку теперь европейской чили съ собою по поводу спольни тивъ анархистовъ существуала межи Прусами а Россіею и що зробили Россія велику праслугу слугу робила Россія Прусамъ, а чини, що тамъ не такъ добре зре лиція. Такий самий отношения пруссили въ 1870 и до Францускои, бувъ префектомъ полиціи въ Па

Франція. По довгихъ приготовленихъ лося напослѣдокъ Французы заняли мѣсто Нингъ въ Тонкинѣ. Побѣда ся надъ Хинцемъ коштувала навѣть Французовъ великихъ Причиною сего было, что Французскій двохъ сторонъ обойшли мѣсто и обстутили такъ, что непріятелеви не позоставало якъ лишь датися замкнути въ городѣ здатися на ласку и неласку, або утѣкати ста. Переляканій Хинцѣ выбрали се послѣ Французы подъ проводомъ ген. Негріо 12 с. м. вечеромъ цитаделю въ Бакъ-Тутъ найдено великій запасъ амунації батерію Круца. Французы отратили 70 разъ. Мимо той побѣды показується въ Франції недвоволеніе а то именно по той причинѣ, Франція сподѣвались, что хвилько анаметенія буде цѣла зловлена и що потому може жадати отъ Хинъ значного отшкодовання. Ційній журналы называютъ сю побѣду безъ наслѣдківъ. — Цѣкавый орлеанистовской крамолы подае „Intransige“. Онъ розказує, что гр. Парижа запросивъ недавно письменно до себе одного юода, належавъ до сторонництва бонапартистовъ и належить до опортунистовъ. Въ розговорѣ симъ посломъ звернувъ гр. Парижа на увагу на лихе положеніе роботниковъ и перейшовъ заразъ до политики теперѣшнія, котрою не може погодитися. На послѣдому зувавъ на велику потребу заведеня спільнаго правительства, котре-бы разъ змогло привести революціонистовъ и прасовыхъ демагоговъ редовсѣмъ, сказавъ графъ, мусить духовенство отзыскати свой давній впливъ и значеніе. На засѣданію сенату 13 с. м. хотѣвъ Г. заинтересовать правительство въ спрації петской. Презесь кабинету Ферри заявивъ дискусіи надъ симъ предметомъ выйши теперѣшній хвили великий непріятностіи щобы ту интерпеляцію отложить на часъ. Службіи купленіи

ченый. Сенатъ прихилився до его жада.

Египетъ. Зъ Свакиму доносятъ о побѣдѣ Англичанъ надъ войскомъ Османа. По першой битвѣ подъ Ель-Тебъ вернувшись, ген. Грагамъ съ своимъ войскомъ Свакима, а часть его войска усадовали передъ мѣстомъ въ такъ званой „царебѣ“. Есть то великий четыроугольникъ зробъ колючои мимозы поукладанои на землю до середины а галузями на дворъ, такои царебы выстаютъ далеко поза четырь никъ такъ, что войско уставлене въ углы приступаючого непріятеля взяти легко и огнѣ. Есть то отже рдъ шанцовъ робленъ Африцѣ зъ ростинъ. Непріятель уставши на заходъ бгъ Свакима сильно укрѣпленъ боромъ. Закимъ ще прїшло до битвы, гагамъ завѣзвавъ Османа Дагму, чтобы онъ иный способъ зложивъ оружье и разпустивъ войско. Въ отповѣди на се завѣзванье рабы въ почѣ на згадану царебу. Англичане перли щасливо сей нападъ и постановили пiti противъ цѣлои силы Османа Дагмы. 13 с. и. выступили огже Англичане противъ и около 8 год. прїшло до битвы. Англичане ступали поволи двома по собѣ слѣдующими гадами. Перша заразъ бригада зоткнувшись непріятелемъ, розпочала сильный и скорый въ наслѣдокъ чого густый дымъ залаялъ фле битвы. Арабы, користающи зъ того, чимъ разъ близше подступати; они сунули рукахъ и ногахъ по земли и середъ дыму дѣя пострѣжено ажъ до другои бригады и ту рѣ страшну рѣзню. Англичане переляканѣ, не разу уступати, а на послѣдокъ таки рою оставляющи въ арматы и митредѣзы въ ворога. На щастъе надбѣгла англійска бригада вдарила зъ боку на неирѣгеля и змусила ступати. Теперь получилися обѣ бригады кинулися на таборъ Османа Дагмы. По борѣ заняли они село въ котрому оставилъ Османъ Дагма и спалили его вражъ

Чехъ, п. Л. Коллеръ; особенно мазурка Венявского удалася прекрасно. Съ чутьемъ отдельнѣмъ вавъ тов. И. Мохъ „Титаръ“ зъ „Гайдамаковъ“ Шевченка, а хоръ товариства подъ проводомъ тов. С. Шухевича отспѣвавъ дуже удачно три пѣсни: Вахнянина „По морю“, Воробкевича „Ой чого ты почорнѣло, зеленев поле“ и Вербицкого „Хоръ косарѣвъ“. Пѣсни тѣ Славянамъ дуже сподобались и они щедрыми оплесками нагородили спѣваковъ и ихъ

умъстного проводника.

Оттакъ отчитано телеграмы, которыхъ на-
спѣло 25. Зѣ Львова надбслали телеграмы:
1) тов. „Просвѣта“, 2) тов. „им. Шевченка“,
3) „Академ. Братство“, 4) учителъ русской
гимназіи; 5) студенты ветеринаріи; 6) члены
педагогичногго товариства; 7) русскій ученицѣ
женьской учит. семинаріи; 8) ученики русской
гимназіи; 9) львовскій богословы; 10) ученики
мужеской учит. семинаріи; 11) товариство ре-
мѣсниче „Зоря“; 12) бувши члены „Сѣчи“:
дръ Щ. Сельскій, дръ Т. Окуневскій, дръ Ив.
Кось и дрндъ Андр. Кось. Эъ Тернополя при-
слали телеграмы: 13) о. Н. Сѣчинський; 14)
гимназисты; 15) филія „Просвѣты“; 16) „Ру-
ска Бесѣда“; 17) бувши члены „Сѣчи“: Ше-
ховичъ, Скобельскій и Лошнѣвъ; 18) зъ Кутъ
приславъ телеграму „старый Сѣчовикъ“ —
дръ Скоморовскій; 19) зъ Станиславова бувши
члены „Сѣчи“: дръ М. Бучинський, Е. Желе-
ховскій, Гарасимовичъ, Левицкій, Малецкій,
Недѣльскій и Заячковскій; 20) зъ Праги проф.
универс. дръ Ив. Горбачевскій; 21) зъ Коло-
мыї и 22) зъ Золочева молодѣжъ гимназіаль-

иа; 23) зъ Перемышля богословы и 24) зъ Кеневы кружокъ Українцѣвъ и Великороссійскъ. — Всѣ телеграмы принимавъ зборъ съ великою радостею. Деякіи телеграмы своимъ цирымъ горячимъ чувствомъ безконечно всѣхъ душевляли. Ученицѣ женьской учит. семинаріи львовской телеграфуvalи: „И мы, шлемо нашій дробній але горячій слёзы на Тарасову могилу; нехай ихъ буйный вѣтеръ зложить чистою росою на домовинѣ незабутого батька! Коли то буде мати кожде руске село въ своїмъ гаю свою питому Тарасову могилу, усыпану и уквѣтчану рускими сынами и дочками!“ — Учителѣ рускої гімназії телеграфуvalи: „Честь вамъ, молодї рускї соколы, що такъ сердечно поминаете народного пророка. Ёго заповѣтъ нехай буде нашимъ прапоромъ въ оборонѣ того, що намъ рѣдне и дороге, нашою крѣпостею, котрої намъ непохитно боронити. Стоимо та стояти будемо за народну ідею, будемо боронити підъ тымъ прапоромъ нашої дорогої батьківщини, поки и намъ доля не усмѣхнєся!“ — Студенты ветеринаріи телеграфуvalи: „Честь родимцямъ, убираючимъ могилу нашего Тараса въ новї незабудьки. Нехай ростуть, выростаютъ!“ — Ученики рускої гімназії телеграфуvalи: „Не загине память, не загине слава Твоя мѣжъ нами, батьку Тарасе, що разбивъ еси орлиною силою неправду и неволю та выкликавъ по новыхъ „Сѣчахъ“ новыхъ борцѣвъ, готовыхъ стати до бою за права бесталанного народу!“ — Ученики тернопольской гімназії телеграфуvalи: „Пересылаючи вамъ широ-руске спаси-Богъ,

що не забуваєте далеко на чужинѣ почити память Тараса, мы просимо васть, коли вамъ рѣднымъ словомъ нагадаємо Україну—матерь— о, згадайте и нась меншихъ братовъ, що вразъ съ вами бажають, щобъ швидко блыснувъ правды й волъ часть и щобъ васть изъ чужини на вольной мы Вкрайнѣ повитали!“ — Львівскій богословы телеграфували: „Духомъ стаемо посередъ вашои „Съчи“ для спольного святкованя памяти преславного гетьмана Тараса, що голоснимъ словомъ, розбиваючи кайданы неволъ, полишивъ намъ свѣтлый прапоръ правды, свободы и братнои любови. Въ гору спольными руками сей многозавѣтный прапоръ!“ — Ученики муж. учительской семинаріи львівской телеграфували: „Поминаю чимъ въ далекой чужинѣ память Тараса посылаємо слова щирого признания и сердечной соучasti. Кривда нашого народа вяже сердця всѣхъ сыновъ України, а могуче слово крепака поета буде по-вѣкъ загрѣвати нась до спольнои працѣ!“ — Ремѣсниче товариство „Зоря“ телеграфувало: „И мы живемъ, а по надъ нами свою божою красою витавши Ты, нашъ херувимъ, золотокрылый сѣрафимъ! Не покидай-же насть! Учи, учи неложными устами хвалити правду!“ — Перемышльский богословы телеграфували: „Волетъ, братя, и напу не-

и геніїв народу

надежною тамъ амнистією. Англичане отратили 100 убитыхъ и 150 раненыхъ. Отраты непріятеля выносятъ больше якъ 4000 убитыхъ и 6000 раненыхъ. Братанокъ Османа Дигиа и много проводирбъ зостало убитыхъ. Сила непріятеля мала въ сїй битѣ выносили 20—22000 людей. Османъ Дигиа побачивши, що зоставъ поражений на всіхъ мѣсцяхъ, уїхъ съ останками въ недалеки горы. Якъ дальшій мѣръ предпримутъ Англичане, доси же не знати. Позаякъ войско ген. Грагама знову вернуло до Свакима, можна сумніватися, чо Англичане скотять выкористати свою победу надъ ворохобинами.

Норвегія. Въ Христіанії ведеся дальше процесъ министровъ передъ трибуналомъ державнимъ. На засѣданію зъ 13 с. м. стававъ передъ судомъ министръ Керульфъ. Защитникъ его зложивъ письмо союза членовъ лѣвицъ стортингу, въ котрому союзъ сїй заявляє, що не предложить протоколу розправы. Защитникъ запротестувавъ противъ осу въ імені справедливости и вийшовъ съ обжалованіемъ зъ салъ. Прокураторъ вийшовъ засудъ на зложение Керульфа зъ министра и члена ради державної.

НОВИНКИ.

Съ симъ числомъ „Дѣла“ разсыпаемо выготуваніе „Етнографично-статистичнимъ Кружкомъ“, заснованымъ при „Академичномъ Братствѣ“ „Пытанія о читальняхъ“ и „Пытанія о братствахъ церковныхъ“, широ поручаючи ихъ ѿть себѣ уважаю нашихъ читателей. Читальнія стаються поволя завязкомъ нового духовного життя нашого народа; познаніе ихъ теперішнаго стану и ихъ вросту дуже богато може причинитися до дальніго ихъ розвою; тожъ мы надѣемся, що жадна читальня не залишить при помочіи сїхъ „Пытаній“ подати о себѣ и своїй дѣяльності якъ найдокладнійшій вѣсті. А зновъ братства церковній, дуже цѣкаль и важний забугтокъ нашихъ давніхъ, народно церковныхъ установъ, становлять и тепері ще важну характеристику нашего народного життя и познаніе ихъ складу и дѣяльности може дуже богато причинитися до розсвѣченія нашего теперішнаго стану, а кто знає, може й причинитися до поверненія нашихъ церковныхъ дѣлъ теперішнаго езуково-змартвихстанського напряму на давніу, національну и автономичну дорогу. Особливо вновъ священикамъ, учителямъ, начальникамъ громадскимъ, старшимъ братамъ церковнымъ, якъ такожъ всімъ письменнымъ членамъ читалень и братствъ церковныхъ поручено висловленіе тыхъ „Пытаній“. Матеріалы, здѣбрани тымъ способомъ и довонией звѣстоками, якъ були доси печатаніи въ нашихъ часописяхъ, будуть въ сїйствії, науковомъ обробленіи своєму часу виспечатаніи въ окремомъ виданію „Етнографично-статистичного Кружка“.

Справа конгресу залагоджена вже въ комісії палати цсльовъ. Справодавець Бечекъ предложивъ для 16 л. с. м. свій рефератъ. ПОС. Бережанъ бувъ думки, щобъ въ палатѣ не дебатовано надъ конгресомъ передъ Великоднемъ, аби послы могли ще въ тоймъ дѣлѣ всесторонньо поимформуватися. Предѣдатель комісії отповѣвъ, що сїе вже буде залежати ѿ президента палати, коли скоче поставити справу конгресу на порядокъ дніевий.

(+) Репертуаръ нашого театру зобогатився двома новими оригиналыми творами драматичними. Неутомимый нашъ писатель драматичный Данило Млака написавъ нову мелодраму підъ заг. „Новий дѣврікъ“ въ чотирохъ актахъ (съ музикою Иса. Воробкевича), а Григорій Григорівичъ, который дався вже познати намъ своею удачною Зактовою комедією „На добродійній цѣлі“, написавъ нову 1-актову штуку підъ заг. „Тато на заручината“. Ся штука, якъ сїи авторъ называє „мѣщанська пригода“ признаєна передовсю до грани по нашихъ читальняхъ, котрій ѿть давна дамагаються драматичныхъ штукъ легкихъ и отпovѣднихъ силами нашихъ селянськихъ и мѣщанськихъ аматоровъ драматичныхъ.

Іос. Кулаковскій промовляє для 14 с. м. въ палатѣ послѣдній при дебатѣ буджетовій, іменно при етатѣ министерства дѣлъ внутрішніхъ. Ширше о єго бесѣдѣ и отповѣді гр. Таффе дру-гимъ разомъ.

П. Стефанъ Смаль-Стоцкій, студентъ черновецкого університету, ученикъ бл. п. проф. И. Оняшкевича, предложивъ недавно філософичному факультетові въ Вѣдні обширну письменну розправу (зъ рускою граматики), а сими днями, по одобренію розправы звѣстнѣмъ славистомъ проф. Милюсичемъ, подававши першому строгому испитови (зъ славянською філологією) и висдержавши єго дуже добре (upaniшітє симъ aplausu). Небавомъ піддається п. С. Смаль-Стоцкій другому строгому испитови для осягненія докторату.

Зъ Стрыя: Видѣлъ „Рус. касина“ має честь запросити Вп. Родимцѣвъ на четвертъ зъ ряду вечерицѣ, котрій отбудутся якъ XXIII роковини смерти Т. Шевченка 25 лат. марта въ комінатахъ товариства. Въ складѣ программи входять: ѻ читъ проф. К. Г., декламація и продукція хору аматорского, котрій отпевавъ слѣдуючу квартиру: „До Зорѣ“, „Поклонъ козака“, „Калина“, „Я въ чужинѣ“, „Корона золота“, и „Тамъ де Дишперъ“. — Початокъ точно о год. 7. Вступитъ ѿть особы 40 кр.; пріймаються однакожъ добровольній датки на дохдь Бурсы Стрйской. Окремъ запросили не будуть розсылатися. — Отъ видѣлу „Рус. касина“ въ Стрыю.

Зъ Бережанъ пишуть намъ: Дня 29 лютого (12 марта) с. р. отбувся загальний Зборъ членовъ тов. Рускої Бурсы въ Бережанахъ. Зъявивши около 35 членовъ мѣсцевыхъ и позамѣсце-

выхъ; межи мѣсцевими бачили мы колька женщинъ. По открыто засѣданію черезъ предѣдателя и по короткомъ пересмотрѣ чинності уступаючо-го видали черезъ секретаря, наступило обширне и точне справоздание касіера зъ дотychчашовою маєтку бурсового. Зъ того довѣдали мы, що въ протягу минувшого адміністраційного року 1883 випливло до каси товариства 1563 зр. 90½ кр., а выdatкъ было 58 зр. 60 кр. Загальна же су-ма виплившихъ доси дохдь выносить 2,533 зр. 68 кр. а дотепершніхъ розходь 141 зр. 2½ кр., такъ що истинній станъ маєтку грошевого товариства съ кїнцемъ дні 11 лат. марта с. р. представляється въ готвцѣ 2392 зр. 65½ кр., умѣщеної на 60¹⁰ въ книжкахъ вкладковыхъ Общого рôльн.-кредитового Заведенія у Львовѣ. Оточності наведеныхъ рахунковъ пересвѣдчилися комісією, въ складѣ котрого війшли оо. П. Сви-стунъ зъ Козовы, Г. Медицкій зъ Слободы и Л. Джулынський зъ Лабинія, въ слѣдъ за чимъ загальний Зборъ удѣливъ уточнюючи Выдѣлову абсолютною. Одесля приступлено до вибору Выдѣлу на слѣдуючій рôкъ. Предѣдателемъ выбраный о. Мих. Соневицкій, катихит гімн.; заступникомъ о. Мих. Глѣбовицкій, прих. Бережанъ; секретаремъ п. Л. Ропицкій, начальникъ філії „Общ. рôльн. кред. Заведенія“ въ Бережанахъ; касієромъ п. Юл. Насальскій, проф. гімн.; прочи-ми вѣдловими: п. Мих. Медицкій, властитель Алекандровка, п. Петро Дудкевичъ, проф. гімн., о. Іл. Стеткевичъ, прих. Божкова, о. Вол. Чировскій, прих. Бабинецъ и о. Іос. Лужицкій, прих. Жукова. Въ кругъ заступниківъ ввійшли: оо. Гавр. Медицкій, прих. Слободы, Пав. Сви-стунъ, прих. Козовы и пн. Пав. Огоновскій и Йоанъ Сойка, мѣщане зъ Бережанъ. — Въ кїнці розвинулася горяча дебата надъ внесенiemъ п. Юл. Насальского, змѣряючимъ до закупна реальності та отворенія Буровы. По всесторонніхъ и нѣчимъ незбѣтыхъ видахъ оо. Іл. Стеткевича и Вол. Чировского, піддержуючихъ мотивованье сего внесенія, загальний Зборъ одноголосно прихилився до внесенія и горячо припоручивъ ново-ви-браному Выдѣлову, щобъ безпроволочно занялся закупнотою отповѣдною реальності та оттакъ вже съ початкомъ слѣдуючого року шкôльного 1885 приступити до отворенія довою ожиданою институцією, такъ якъ може надѣтися, що жертвовлюючи рускою суспільноти не перекоротиться, коли побачить, що дѣло щасливо доведено до кїнця.

— Поклини до всіхъ широкихъ Русинівъ. Високоповажаний Родимцѣвъ! Присылаєте рôжній датки грошеві на запомогу для бѣдныхъ учениківъ рускою гімназією, отже і маєте право знати, якій єсть станъ того фонду. По обчисленію дні 3 (15) марта видали рахунки на сїй шкôльний рôкъ приходу 290 зр. 96 кр., розходу 298 зр. 89 кр., отже недобору 7 зр. 93 кр., котрій директоръ рускою гімназією тымъ часомъ покривъ зъ своєї власної кишень. Упрашається про-тое Вп. Родимцѣвъ, щобъ благоволили посідѣти съ датками для запомоги бѣдныхъ школлярвъ, бо не промине майже і оданъ день, щобъ не приходили бѣдній ученики просить о запомогу: той на страву, той на чоботы, бо пальцѣ ему зъ нôгъ вилазять, той на одѣжь, бо мерзне бѣдяка середъ зими. Якъ бы настъ не бувъ поперъ театръ рускій, котрій принесъ наразъ приходу 129 зр. и 95 кр., то була-бы ми до теперъ нѣкакъ не відеражали. Тому не отлагайтесь съ лентами на сю цѣль жертвованіями, а допоможете неодному, що може безъ помочіи не мòгъ бы в року докончти. Минувшого року випливали густішіе датки, бо съ кїнцемъ року шкôльного 1883 було всого приходу 476 зр. 98 кр. Отъ дирекції академичної рускою гімназії у Львовѣ дні 14 марта 1884. Василь Иллінцій, директоръ.

— Въ справѣ рустикального банку приносить кождій день нові факти рабівницької господарки его дирекції. Всї честно думаючі люде недумбювають, якъ сїе може бути, що пановъ директоръ доси нѣкто „не чѣпає“, що парадують собї по Львовѣ, якъ коли-бы они були найправеднішій обывателю. На 680.000 зр. видали листовъ дѣвжихъ, котрій не мають реального покрystя! Коля було вже іншихъ тяжкихъ грѣховъ, — то сїе одно обманство повинно вистати на виочекненіе якого небудь слѣдства! Тымъ часомъ не то, що того нема, але що „комітетъ обывательській“ хоче, щобъ і за тїй фальшиванії листы пластили довжники селянъ! А то вже нечуване, то воніюють! П. намѣстникъ вже зновъ у Вѣдні, де пробуває такожъ депутатія „комітету обывательського“, стараючися о міліонову пожичку. Довжники погїта тарібовскій видали до ц. к. намѣстництва громаднії протести противъ правосилиннаго загальнаго збору делегатовъ въ дні 26 марта с. р. і визываютъ правительство, щобъ дирекцію і завѣдуючу раду б. банку потягнуло до отвѣтальнosti за всі злочинства!

— Зъ Смалатини пишуть намъ: Справедливо зазначає Вп. Оняшкевичъ зъ своїмъ статтю о банку рустикальномъ, напечатаному въ 26 числѣ „Дѣла“, що зъ загальнихъ зборовъ делегатовъ, скликанихъ на дні 26 с. м. до Львова не можна надѣтися нѣкакою хісною для довжниківъ банківськихъ, позаякъ делегатами выбирають лише саме панство-обывательство, котрое на єїй ладъ умѣє ратувати задовженого хлопа. Та сама штука при выборѣ делегатовъ, про якій згадує п. Оняшкевичъ, мали мѣсце не толькъ въ Зборовѣ, але та-коожъ і въ другихъ погїтахъ, межи іншими та-коожъ і у насъ въ Смалатинѣ. У насъ переведено виборы погїть пресіюю головною начальниківъ філії рустикального банку, съ котрими рука въ руку ишли наші обыватель-паны, а не треба до-давати, що начальники філії дѣлали тутъ погїть сильнимъ напоромъ давної дирекції банку а врештѣ і въ власнімъ добре понятому интересу. Погїть

такими впливами выбрали собї довжники скалатскіого повѣта на заступника — кого? — Графа Пининського зъ Грималова, близького свояка барона Ромашкана, бувшого члена дирекції банку. Чого жъ можна отже надѣтися ѿ зѣбзду делегатовъ, що у всїхъ другихъ повѣтахъ такихъ заступниківъ повибрали собї довжники-селяни? Певно, що нѣчого іншого, якъ толькъ, що ликвидація переведена буде такъ, якъ собї панове же-лають, бо звѣстно, що „кругъ крукови сїа не видаєвася“.

(+) Газета польска „Samorząd“ (въ ч. 6 зъ 16 марта) пишучи о загальному зборѣ руского педагогичного товариства, чо якъ було хоче єго назвати „kóika spesyalnego“, старається понижати єго повагу і значеніе для Русинівъ і просто декретує, що оно для Русинівъ непотрѣбне, бо єсть прецѣ „Towarzystwo pedagogiczne“, котре нѣбъ, въ каїдумъ wzglidzie zaspokaja Rusinów“. Чї потребне для Русинівъ своє товариство педагогичне, — сїе вже рѣчъ Русинівъ, а не п. Туркавського, редактора „Samorząd-u“. Але останочо мы не гнїваемося на него за те, що було вижаємо руске товариство педагогичне залишнимъ, а, звѣстно, що Русинівъ своя рука вижаємо для себе честе, що до нашого педагог. товариства належить багато „księgi i inteligencji“, — видко, що у настъ багато пріятель ю школництва і по-за станомъ учительськимъ. И не диво! Чому-бъ священики наші не мали належати до педагогичного товариства, дбати о розвѣдь рукоюхъ школъ, коли они прецѣ тїї безчисленнї школы народнї позакладали ще передъ сотворенiemъ краївої ради школної, коли они учать релігію въ тихъ школахъ і звѣчайно суть предѣдателями мѣсцевыхъ ради шкôльныхъ, — въ загаль-мають якъ найтѣжній звязъ съ школою? — Якъ бачимо отже, невдоволено п. Туркавського зъ руского товариства педагогичного не опирається на нѣякихъ реальнихъ підставахъ, не єсть ходною критикою, але агатацію противъ руского товариства педагогичного... Она ему, розуміється, не пошкодить!

(Ів.) Зъ Буковини пишуть намъ: Мають угорська Русини свого „Карпат“ї, що ихъ мадяркою бѣдѣю просвѣщає, то въ буковинській Русини не стоять позаду тамтыхъ, а „наслаждаються“ та-кими виданнями: „Пріятель Народа“. Про тога „Пріятеля“ я и не згадувавъ бы, бо про него мало кто що знає а ще менше нимъ інтересує; але до того спонукує мене ся обставина, що прецѣ суть ту люде, інтелигентъ Русини, котрій по правдѣ думають, що буковинсько-рускій народъ въ томъ „Пріятелю“ має доста-точну поживу духову. Разъ намавляють я одного зъ нихъ, щобъ предпілатити яку галицько-руску часопись для себе, або для народа. — „Не може, каже, гроші не стало-бъ, (хочь бувъ се чоловѣкъ маючий)“ ви-ро-чимъ мы вже тутъ для своихъ маемо въ Чернівцахъ „Пріятеля“. Тожъ хочу показати читателямъ якъ той „Пріятель“ ви-ро-чадає. Случайно попало менѣ въ руки сїми дніми одно число. Часопись таї складається зъ 4 листківъ (8 сторінъ) а кожа сторона підблена на 2 сторінки; на лѣвой текстъ румунський а на правой новиненъ бы бути рускій. Наголовокъ та-кій: зъ лѣвого боку по румунському „Cu puteri unite“ а по понизше „Amicul Popului“, органу si progritate“ і т. д. Отговѣдно сему зъ правого боку по румунському „Carpathia“, органу si progritate“ і т. д. Отговѣдно сему зъ правого боку по румунському „Przyjaciel Naroda“ — органъ и власність товарищества, занимуючого ширенемъ обще-полезныхъ вѣдомостей межи сельскимъ народомъ на Буковинѣ. Чернівцѣ, Февруаръ Ч. 1. — Якъ зъ наголовка видно, призначаємъ тога „Amicul-a-Przyjaciela“ єсть ширити вѣдомости межи румунськимъ и рускимъ народомъ на Буковинѣ. По наголовку слѣдує текстъ — та діво! вже не видимъ анѣ румунського анѣ руского слова а зачинаємо упражнятися въ нѣмецкій бѣдѣ: „Rechenschaftsbericht des Ausschusses des Vereines „Volksfreund über seine Thätigkeit““, — „Przyjaciel Naroda“ — органъ и власність товарищества, занимуючого ширенемъ обще-полезныхъ вѣдомостей межи сельскимъ народомъ на Буковинѣ. — „Protocoll über die am 4. Febr. 1884 abgehaltene Generalversammlung des Vereines „Volksfreund““. На 2-їй сторонії стовиці зачинається вже якъ зъ правого боку по румунському. Статейка „Ultimare

ла 8 година, а передъ нимъ стапувъ молодый може 15-лѣтній хлопецъ и представивъ ему яко вчорашина маска. Сильный ударъ въ лице — буть отпоеўдео на се представленіе. На крикъ забѣглии люде и наспѣла полиція, а не знаючи о що иде, забрала обохъ на полицію. Тутъ доперва рѣчъ пояснилась. Молодый хлопецъ, практиканть торговельный, хотѣтъ такожъ завестися и пойшовъ на баль перебравшия за даму. Тутъ своюю молодую поставою и не абы яко зрученосте таъ зумѣть одушевити для себе комивожера, що сей переконаный, що мае передъ собою молоду даму, шукавъ на всякий способъ знакомості съ нею. Хлопецъ наївся и напився, але и на другій день дѣставъ горку отплату.

(Дробий вѣсті.) Позавчера померъ квесторъ львовскаго университету, Рудольфъ Веннеръ въ 53 р. житія. — Намѣстникъ забавивши колѣка дѣль въ Краковѣ, де звиджувавъ школы и всяки мѣскій інституціи, выѣхавъ до Вѣдна. — Маршалокъ дѣль Зыблевичъ бувъ якій часъ хорый; неба-вомъ, якъ пишуть газеты, мае выѣхати для по-ратованія здоровыя на два мѣсяція до Італіи. — Дѣль Володимиръ Чемеринський, адвокатъ львовскій, умеръ въ Луцѣ малой, пов. скалатскаго.

Вѣсти епархіальни.

Зъ АЕпархіи Львовской.

Въ пропозицію принятію оо. А) На Волю велику, дек. роздольского, I Теоф. Миговичъ, II Мих. Марморовичъ, III Александ. Юркъ. Б) На Фрагу, дек. ходоровскаго, I Йосифъ Лопачинский, II. Петро Савчинський.

На конкурсъ розписаній: 1) па . Чернівцій 2) кап. Тростянець, дек. золочівскаго; 3) кап. Волоховъ, дек. тысменицкого. Речинець до 8 л. має 1884.

Канон. інституцію получивъ о. Мих. Скородинський на Підмихайліе.

Введеній въ душпаст. посады оо. 1) Ив. Машакъ яко сотрудникъ въ Коропці; 2) Атанас. Юркевичъ яко капелянъ въ Сухорѣчахъ; 3) Александ. Стоцкъ яко сотрудникъ въ Конюхахъ.

Увідомленій зъ посады капеляна въ Скоморохахъ о. Левъ Лонцкій.

Завѣданій до кан. інституціи оо. 1) Ив. Гургула на Гайдоцѣ; 2) Гавр. Ступницкій на Отынью; 3) Вас. Мотюкъ на Маріямполь; 4) Ив. Обушкевичъ на Сѣлець; 5) Симеонъ Павлюкъ на Теку.

Личній додатокъ зъ религ. фонду по 100 зр. рѣчно на три року получивъ о. Никол. Кобриньский, парохъ въ Ценевѣ.

Митроп. консисторію вставляєся до презид. ц. к. намѣст. достычно запрезентованія о. Север. Левицкого на Городенку.

Зъ львовской дух. семінарії. 1) П. Мих. Авдюховичъ принятій на I рѣкъ, а п. Йосифъ Бородієвичъ получивъ 3 тиждневу отпустку.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

О. Кипріянъ Юрчакевичъ, священикъ холмской епархіи, Галичанинъ приходникъ въ Сосновицяхъ, сѣдлецкой губерніи, упокоился 11 (23) лютого с. р. въ 35-мъ роцѣ житія. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Творы Володимира Навроцкого почались вже пе-чатати. Всѣ творы незабутого покойника въ тѣмъ выданю дѣлиться будуть на три части: I. Працѣ географічній, етнографічній и літературній, II. Працѣ економічній, статистичній и політичній и III. Листи и днівники. Творы Навроцкого по-передежней будуть обширною житієписею покойного, надъ котрою працює другъ его, п. Остапъ Терлецкій у Вѣдна.

— „Již II, poslední kníže veškeré Malé Rusi. Kritický pokus Jana Řežabka.“ Пѣдъ такими загаловкомъ вийшла и. р. въ Праздъ окре-мо книжечкою праціи Ржежабка, яко пере-друкъ зъ „Часописи корол.-ческаго музея“. Ав-торъ займається періодомъ першахъ чортихъ де-сятиліть XIV століття въ історії галицко-воло-димирской Русі, а головно личностею князя Юрия II. Після Карамзина Юрий II бувъ синомъ Андрея и умеръ въ 1336 р. а по нѣмъ явився на престолѣ Болеславъ Тройденовичъ зъ роду кня-зіївъ мазовецкихъ; після Карамзина отже Юрий II бувъ послѣднімъ потомкомъ Романа галицкаго. Того погляду держались и ще теперъ держатся въ частіи історики рускій и польскій. П. Ржежа-бекъ же належить до істориківъ, котрій откіда-ють вибѣдъ Карамзина (до тыхъ належать та-кохъ крѣль. Петрушевичъ и пок. Белевскій) и вы-водить, що 1) Юрий II не синъ Андрея; 2) бінъ Романовичъ по женевській лінії; 3) послѣдніми Романовичами на галицко-володимирському престо-лѣ по мужескій лінії були Андрей и Левъ II; 4) Юрий II и Болеславъ Тройденовичъ — одна осoba; 5) Юрий II зъ початку католикъ принялъ греческу вѣру, щобъ зостати галицкимъ княземъ, а захопивши власть, зновъ перекинувся на като-лика и почавъ повернати на католицизмъ народъ, за що львовскій мѣщане отріли его 1340 року.

Переписка Редакціи и Администрації.

Боч. М. М. въ Чернівець рус. Мы доручили Сіонові 2 зр. отъ Васъ и маємо поквитованіе.

Выдавецъ и редакторъ: Іванъ Белай.

— Вс. о. Бор. въ Пс. Съ дотичнимъ лицемъ, мы думаемо, можна переписуватися побѣль фран-цузского такожъ въ нѣмецкому языку, котрій въ Парижі есть доволѣ знаний. — Вп. Ад. Печ—ії въ Печ. Въ звѣстнѣмъ дѣль удаїтесь до головы Академичнаго Братства п. Яремы (Львовъ, ул. Скарбковска, ч. 2).

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас

препараты зъ гумы и виробы кавучковій для потребъ хирургичніхъ и іншихъ подбіныхъ.

Курсъ львовскій зъ дні 15. л. марта 1884.

	платить жадають австр. валютою
1. Акція за штуку.	293 50 301 50
Жолѣан. Кар. Люди по 200 р.	173 — 176 —
львів.-чес.-ло. по 200 р.	297 — 302 —
Банку гал. галиц. по 200 р.	
2. Листы заст. за 100 р.	99 50 100 50
Общ. кредит. галиц. по 5% а.	90 50 91 75
по 4% а.	99 50 100 50
по 5% а. період.	101 25 102 25
Банку гал. галиц. 6% а.	
Листы доз. гал. руст. банку п. 6%.	97 — 100
3. Листы довжнї за 100 р.	99 70 100 70
Общ. роль. кредит. Завед. для Гал. и Буков. 6% а. львов. въ 15 лѣтъ	101 50 102 50
4. Облигати за 100 р.	17 — 19 —
Індомінізації галиц. 5% м. к.	22 50 24 50
Облигати комуналній Гал. банку рустик. 6%.	5 60 5 70
Пожичка кр. зъ р. 1873 по 6%.	5 63 5 73
5. Львови мѣста Кракова.	9 57 9 67
Станиславова	9 86 9 96
6. Монеты.	1 54 1 64
Дукатъ голландерокій.	1 19 1/4 1 21 1/4
цѣніївскій.	58 85 59 70
Срѣбро.	— — —

Приходить до Львова.

Зъ КРАКОВА: на год. 5 мин. 40 рано поїздъ по-спішній; о год. 9 мин. 27 веч. поїздъ особовий; о год. 11 мин. 40 передъ пол. поїздъ мѣшаний, о год. 7 мин. 54 веч. поїздъ львівський.

Зъ ЧЕРНОВЕЦЬ: о год. 10 веч. поїздъ поспішній; о год. 3 мин. 52 по пол. поїздъ мѣшаний.

Зъ ПОДВОЛОЧИСКЪ: на дворець головний львов-скій, о год. 10 мин. 30 веч. поїздъ поспішній; о. год. 3 мин. 5. рано и о год. 4 мин. 16 по пол. поїздъ мѣшаний.

Зъ СТАНІСЛАВОВА: на Стрый, рано о год. 8 мин. 20 поїздъ омнибусовий; веч. о год. 8 мин. 32 поїздъ мѣшаний и о год. 1 мин. 53 по пол. поїздъ львівський.

Зъ ПОДВОЛОЧИСКЪ: на дворець Підзамче год. 0 мин. 17 веч. поїздъ поспішній; о год. 2 мин. рано 31 о год. 3 мин. 48 по пол. поїздъ мѣшаний.

Желѣзничній поїзды.

Огъ 1 червня 1883 після годинника львовскаго.

Отходить зъ Львова.

До КРАКОВА: о год. 10 мин. 50 вечеромъ поїздъ поспішній, о год. 4 мин. 5 рано поїздъ особовий, о год. 5 мин. 9 по пол. поїздъ мѣшаний и о год. 6 мин. 35 — въ поїздъ львівський.

До ЧЕРНОВЕЦЬ: о год. 6 мин. 30 рано поїздъ поспішній, о год. 12 мин. 15 по пол. и о год. 11 мин. 10 въ ночі поїздъ мѣшаний.

До ПОДВОЛОЧИСКЪ: зъ головного двірця о год. 6 рано поїздъ поспішній, о год. 12 мин. 38 по пол. и о год. 10 мин. 31 веч. поїздъ мѣшаний.

До СТАНІСЛАВОВА: на Стрый, рано о год. 7 мин 5 поїздъ мѣшаний; веч. о год. 7 мин. 10 поїздъ омнибусовий и о год. 11 мин. 20 передъ пол. поїздъ львівський.

До ПОДВОЛОЧИСКЪ: зъ двірця Підзамче о год. 6 рано поїздъ поспішній, о год. 1 мин. 4 по пол. и о год. 11 веч. поїздъ мѣшаний.

ЛЪЧЕНЬЕ РАДИКАЛЬНЕ

ХОРОБЪ нервовихъ и епилептичныхъ и ХОРОБЪ ТАЙНЫХЪ всякої роди

можно одинокою методою безъ ушкодженія здоровія.

Гонорарь платиться ажъ по цѣлковитому въздоровленню.

Dr. Prof. A. MALASPINA
членъ многихъ товариствъ науковихъ
236, Rue de Verges, à PARIS

Порозуміватися черезъ кореспонденцію.

Якъ заводити Правды на ладъ закомар- ской Правди?

Розказавъ Данило Танячкевичъ, духовный Закомаря. Накладомъ „Батьківщина“. Цѣна 10 кр., а почтою 12 кр. Достати можна черезъ редакцію „Батьківщина“. Цѣна примѣрника 80 кр. съ пересылкою 85 кр.

Пѣвецъ перковій

съ силенькимъ голосомъ, добрий уставникъ и ірмологистъ, все тверезий и моральний, здѣбій за-вести 4 голосовий співъ хоральний пошукує добрий посады. Може виказатися свідоцтвами. Адресувати пажелить до Данила Сайкевича въ Радованцахъ, по-тіа Вітківъ новий. (1—1)

Першій Варстатъ Уліевъ

А. КЛЕБОВИЧА

въ Мизуні, пошта и станиця же-лезній въ Выгодѣ (коло Долини) виробляє всякий улівъ, якій кто замовитъ, рамовий, сподовій, футрованій и нефутрованій, посла на новѣйшою конструкцію и висылає якъ найопшнѣйше и найточнѣше зъ станиції железній въ Вы-годѣ по зложению съ гори 1/3 ча-сті належитості.

Цѣна одного улія 2 зр. 60 кр. Для того такъ дешево, бо властитель варстату має богатій запасы матеріалу и зручній сили робочій. (3—8)

Пошукує мѣсця

до заряду въ рускому домѣ вдо-вра- образованія и разумієча добре жіноче господарство и ве-денье дому. Близша вѣdomость въ Редакції. (4—4)

СТАТУТЬ ЧИТАЛНЬ

вразъ съ

Поданьемъ до ц. к. Намѣстництва

выдало това риство "Просвѣта" и проіде по сайдуничихъ цѣніївскій. Статутъ въ 1 прямикомъ, поданія до ц. к. Намѣстництва (безъ пересылки пошт.) 20 кр.

Товариство "Просвѣта"

ул. Скарбковска ч. 2.

НА КАРНАВАЛЪ!

Магазинъ конфетції дамської

ч. 4 ул. Гетьманська

одержавъ все, що тільки наймоднѣшче:

Сукнѣ балевъ отъ 10 зр. до 50